

[Про стимулювання розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу](#)

Верховна Рада України; Закон від 07.02.2002 № 3023-III

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про стимулювання розвитку вітчизняного
машинобудування для агропромислового
комплексу

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, N 24, ст.167)

{ Із змінами, внесеними згідно із Законом
N 1444-VI (1444-17) від 04.06.2009, ВВР, 2009, N 42, ст.634 }

Цей Закон визначає основні напрями державної політики пріоритетного розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу, створює сприятливі економічні умови для збільшення обсягів виробництва сільськогосподарської техніки та обладнання для харчової і переробної промисловості, визначає шляхи формування ринку та вдосконалення системи забезпечення агропромислового комплексу вітчизняною технікою і обладнанням.

Стаття 1. Визначення основних понять

У цьому Законі вживаються такі поняття:

1) техніка і обладнання для агропромислового комплексу - машини, механізми, обладнання, устаткування, технологічні комплекси та лінії з них, що використовуються в сільськогосподарському виробництві, харчовій та переробній промисловості для проведення робіт з вирощування, збирання, зберігання та переробки сільськогосподарської продукції.

До зазначених техніки і обладнання належать: трактори та інші самохідні енергозасоби сільськогосподарського призначення, спеціальні автомобілі сільськогосподарського призначення, самохідні та причіпні комбайни, жниварки і косарки для збирання зернових, кормових та технічних культур, посівна і ґрунтообробна техніка та комбіновані агрегати з неї, машини і обладнання для проведення робіт у тваринництві, птахівництві та кормовиробництві, зрошувальна та поливна техніка для сільськогосподарського виробництва, а також машини, обладнання та лінії з них для харчової і переробної промисловості, що використовуються для зберігання та переробки сільськогосподарської продукції, включаючи її фасування, розлив, пакетування та пакування; { Абзац другий пункту 1 статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1444-VI (1444-17) від 04.06.2009 }

2) нові техніка і обладнання для агропромислового комплексу - техніка і обладнання, зазначені у пункті 1 цієї статті, які розроблено відповідно до затверджених (схвалених) Кабінетом Міністрів України програм, пройшли випробування, відповідають діючим стандартам, поставлені на виробництво, сертифіковані в Україні і серійно виготовляються підприємствами машинобудування для агропромислового комплексу протягом не більше трьох років з часу постановки на виробництво;

3) вітчизняна техніка і обладнання для агропромислового комплексу - техніка і обладнання, зазначені у пункті 1 цієї статті, що виготовляються підприємствами України, у вартості яких питома вага сировини, матеріалів, вузлів, агрегатів, деталей і комплектуючих виробів вітчизняного виробництва становить більше 50 відсотків.

Стаття 2. Вітчизняне машинобудування для агропромислового комплексу

Вітчизняне машинобудування для агропромислового комплексу - сукупність промислових підприємств, науково-дослідних, проектно-конструкторських організацій, навчальних закладів та інших установ, незалежно від форм власності, які забезпечують системний підхід до створення, проведення випробувань, організації виробництва, експлуатації, ремонту, технічного обслуговування та послуг, моніторингу ринку, навчання кадрів для забезпечення потреб сільськогосподарського виробництва, харчової та переробної промисловості у техніці і обладнанні, у загальних обсягах виробництва яких продукція для вирощування, збирання, зберігання та переробки сільськогосподарської продукції становить не менше 50 відсотків.

Стаття 3. Основні завдання вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу

Основними завданнями машинобудування для агропромислового комплексу є:

1) забезпечення потреб агропромислового комплексу вітчизняною технікою і обладнанням для впровадження сучасних технологій у виробництво, зберігання та переробку сільськогосподарської продукції;

2) проведення науково-технічної політики розвитку машинобудування для агропромислового комплексу, сприяння підвищенню рівня технологічних процесів та екологічної безпеки;

3) участь у розробленні стандартів відповідно до закону;

4) впровадження наукових досліджень, дослідно-конструкторських, технологічних та проектних розробок комплексного характеру, пов'язаних з розвитком виробництва техніки і обладнання для агропромислового комплексу;

5) визначення обсягів виготовлення і координація виробництва у номенклатурі техніки і обладнання для агропромислового комплексу, впровадження технічного обслуговування та освоєння прогресивних технологій ремонту техніки;

6) сприяння скороченню витрат енергетичних і матеріальних ресурсів при виготовленні, технічному обслуговуванні та ремонті техніки і обладнання для агропромислового комплексу, підвищенню надійності та збільшенню термінів їх експлуатації;

7) участь у розробці програм соціального та економічного розвитку села, сприяння комплексній поставці техніки і обладнання для агропромислового комплексу сільськогосподарським товаровиробникам і підприємствам харчової та переробної промисловості;

8) розробка проектів програм розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу у порядку, визначеному законодавством;

9) виконання програм виробництва технологічних комплексів машин і обладнання для агропромислового комплексу, стимулювання освоєння виробництва нової техніки і обладнання для агропромислового комплексу, підвищення відповідальності промислових підприємств за якість виготовлюваної техніки, створення системи її технічного обслуговування та ремонту;

10) розширення мережі підприємств з реалізації, технічного обслуговування, ремонту, надання у користування (зокрема за договорами фінансового лізингу) техніки і обладнання для агропромислового комплексу;

11) формування та розвиток ринку техніки і обладнання для агропромислового комплексу;

12) розробка пропозицій щодо удосконалення умов фінансування, оподаткування, кредитування, особливостей приватизації підприємств вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу;

13) здійснення економічних та організаційних заходів, спрямованих на зростання експортного потенціалу, збільшення обсягів реалізації техніки і обладнання для агропромислового комплексу в Україні та за її межами;

14) залучення вітчизняних та іноземних інвестицій для освоєння виробництва нової техніки і обладнання для агропромислового комплексу, оновлення основних фондів, технічного переозброєння і реконструкції підприємств вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу;

15) реалізація державної політики зайнятості, забезпечення висококваліфікованими кадрами підприємств вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу;

16) розвиток міжнародного співробітництва підприємств вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу.

Стаття 4. Пріоритетність розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу

Розвиток вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу разом з його складовими: створення і виробництво техніки та обладнання, її технічне обслуговування і ремонт, а також формування інфраструктури ринку вітчизняної техніки і обладнання для агропромислового комплексу є пріоритетними напрямками розвитку національної економіки.

Стаття 5. Органи державного управління вітчизняним машинобудуванням для агропромислового комплексу

Державне управління вітчизняним машинобудуванням для агропромислового комплексу здійснюють Кабінет Міністрів України та уповноважений центральний орган виконавчої влади, повноваження якого визначаються відповідно до Конституції (254к/96-ВР) та законів України.

Стаття 6. Компетенція Кабінету Міністрів України щодо машинобудування для агропромислового комплексу

До компетенції Кабінету Міністрів України належить:

1) розроблення стратегії державної політики пріоритетного розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу;

2) затвердження (схвалення) відповідних програм стосовно

пріоритетного розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу і організація їх виконання;

3) формування видатків у проектах державного бюджету у розмірі, необхідному для забезпечення пріоритетного розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу;

4) реалізація науково-технічної політики у вітчизняному машинобудуванні для агропромислового комплексу, вжиття заходів щодо впровадження сучасних технологій у виробництво, підвищення екологічної безпеки;

5) забезпечення розвитку операцій з фінансового лізингу техніки і обладнання для агропромислового комплексу і внесення відповідних пропозицій до проекту державного бюджету.

Стаття 7. Компетенція відповідного уповноваженого центрального органу виконавчої влади у проведенні державної політики пріоритетного розвитку машинобудування для агропромислового комплексу

1. Реалізацію стратегії державної політики пріоритетного розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу здійснює відповідний уповноважений центральний орган виконавчої влади (далі - уповноважений орган).

2. Уповноважений орган:

1) здійснює управління державними підприємствами та координує діяльність підприємств інших форм власності у сфері вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу;

2) розробляє і реалізує програми створення технологічних комплексів машин і обладнання, організації їх виробництва, формування та розвитку ринку техніки і обладнання для агропромислового комплексу, забезпечення її технічного обслуговування та ремонту;

3) вживає заходів щодо оптимізації галузевої, міжгалузевої та міжнародної кооперації, систем стандартизації та сертифікації техніки і обладнання для агропромислового комплексу;

4) реалізує науково-технічну політику у вітчизняному машинобудуванні для агропромислового комплексу та вживає заходів щодо забезпечення потреб сільськогосподарського виробництва та харчової і переробної промисловості в технічних засобах для впровадження сучасних технологій вирощування, збирання, зберігання та переробки сільськогосподарської продукції;

5) здійснює інші заходи щодо розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу відповідно до закону.

3. До виключної компетенції уповноваженого органу належить проведення відповідно до закону контрольно-наглядових та дозвільно-реєстраційних функцій.

Стаття 8. Основні напрями державної підтримки пріоритетного розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу

1. Видатки Державного бюджету України на пріоритетний розвиток вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу щорічно, протягом 2003-2010 років визначаються у державному бюджеті окремим рядком.

Розпорядником цих коштів визначається уповноважений орган, який здійснює державну політику розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу.

Обсяги зазначених бюджетних асигнувань становлять до одного відсотка від загальних видатків державного бюджету і спрямовуються на фінансування таких заходів з підтримки пріоритетного розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу:

1) створення та підготовка серійного виробництва нової техніки і обладнання для агропромислового комплексу згідно із затвердженими (схваленими) Кабінетом Міністрів України програмами з виробництва технологічних комплексів, машин та обладнання для агропромислового комплексу;

2) переоснащення підприємств вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу та впровадження новітніх технологій проектування та виготовлення техніки і обладнання;

3) формування та розвиток ринку техніки і обладнання для агропромислового комплексу та вдосконалення його інфраструктури;

4) часткова (до 70 відсотків) компенсація облікової ставки Національного банку України за кредитами банків, що надаються підприємствам вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу на виготовлення техніки і обладнання для агропромислового комплексу, та державна підтримка банків, що здійснюють довгострокове кредитування цих підприємств;

5) часткова (до 40 відсотків) компенсація державою вартості техніки і обладнання для агропромислового комплексу, що поставляється сільськогосподарським товаровиробникам і підприємствам харчової та переробної промисловості;

6) закупівля вітчизняної техніки і обладнання для агропромислового комплексу з наступною реалізацією її сільськогосподарським товаровиробникам і підприємствам харчової та переробної промисловості на умовах фінансового лізингу.

2. У загальних обсягах державної закупівлі товарів (робіт, послуг) передбачаються обсяги поставок основних видів вітчизняної техніки і обладнання для агропромислового комплексу, які закуповуються за рахунок коштів державного лізингового фонду та інших джерел, що визначаються Кабінетом Міністрів України. Кошти державного лізингового фонду в повному обсязі використовуються виключно на закупівлю вітчизняної техніки і обладнання для агропромислового комплексу.

3. У процесі вдосконалення законодавства визначаються питання щодо забезпечення стимулювання та державної підтримки пріоритетного розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу, зокрема:

1) надання дозволу підприємствам вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу на списання і реалізацію застарілих та надлишкових засобів виробництва із застосуванням особливих умов оподаткування та спрямування коштів, отриманих від їх реалізації, на оновлення основних фондів виробництва цих підприємств;

2) першочергової передачі із державної у комунальну власність відповідно до закону житлового фонду та інших об'єктів соціальної інфраструктури, які належать підприємствам вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу;

3) державної підтримки розвитку та функціонування ринку

техніки і обладнання для агропромислового комплексу, фінансового оздоровлення, технічного переоснащення та інвестиційної привабливості підприємств вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу, стимулювання раціонального використання у процесі виробництва матеріальних ресурсів та енергоносіїв, удосконалення системи управління підприємствами вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу;

4) інших проблем розвитку вітчизняного машинобудування та ринку техніки і обладнання для агропромислового комплексу.

Стаття 9. Взаємовідносини уповноваженого центрального органу виконавчої влади з іншими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування

Уповноважений орган взаємодіє з іншими центральними органами виконавчої влади, обласними державними адміністраціями та органами місцевого самоврядування у питаннях стимулювання пріоритетного розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу.

Стаття 10. Захист підприємств вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу від недобросовісної конкуренції на внутрішньому ринку

Уповноважений орган визначає напрями захисту підприємств вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу від недобросовісної конкуренції на внутрішньому ринку на основі узгодження інтересів виробників техніки і обладнання та їх споживачів, розробляє і реалізовує необхідні для стимулювання пріоритетного розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу контрольні-наглядові та дозвільно-реєстраційні функції.

Стаття 11. Особливості податкової політики на підприємствах вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу

Особливостями податкової політики, які можуть застосовуватися до підприємств вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу, є:

1) пільгове оподаткування податком на додану вартість операцій з оплати вартості витрат, спрямованих на науково-дослідні, проектно-конструкторські роботи та виготовлення дослідних зразків нової техніки і обладнання для агропромислового комплексу, здійснених як за рахунок бюджету, так і за власні кошти підприємств та віднесення витрат, пов'язаних з розробкою і підготовкою серійного виробництва нової техніки і обладнання для агропромислового комплексу до валових витрат виробництва;

2) зменшення ставки податку на прибуток, отриманого від реалізації техніки і обладнання для агропромислового комплексу на експорт;

3) встановлення, що датою сплати податку на додану вартість у разі продажу техніки і обладнання для агропромислового комплексу згідно з договором товарного кредиту (розстрочки) є дата зарахування коштів на банківський рахунок платника податку або дата отримання товарів (робіт, послуг) за надані техніку і обладнання;

4) врегулювання особливостей сплати земельного податку та розмірів орендної плати за земельні ділянки, якими користуються підприємства вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу.

Стаття 12. Особливості кредитування вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу

1. Кредитування підприємств вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу здійснюється в порядку надання кредитів на загальних підставах та за спеціальним режимом кредитування, який передбачає на 2003-2010 роки компенсацію ставки за кредитами в розмірі до 70 відсотків облікової ставки, встановленої Національним банком України.

2. Державна підтримка кредитування вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу здійснюється відповідно до закону.

3. Складовими механізми кредитного забезпечення вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу є створення та розвиток інфраструктури фінансово-кредитного забезпечення підприємств, стимулювання інвестиційної діяльності банків, інших фінансових установ, спрямованої на технічне переоснащення вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу.

4. Для обліку коротко-, середньо- та довгострокових кредитів, наданих за спеціальним режимом кредитування, банки відкривають спеціальні рахунки. Для здійснення середньо- та довгострокового кредитування можуть відкриватися спеціальні кредитні лінії.

5. Фінансування виробництва та закупівлі техніки і обладнання для агропромислового комплексу здійснюється уповноваженим органом відповідно до закону.

Стаття 13. Особливості цінової політики у вітчизняному машинобудуванні для агропромислового комплексу

1. Цінова політика у вітчизняному машинобудуванні для агропромислового комплексу здійснюється відповідно до закону.

2. Держава створює систему моніторингу цін на основні види металопродукції та енергоносіїв, що використовуються підприємствами вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу на виготовлення техніки і обладнання для агропромислового комплексу.

Стаття 14. Закупівля техніки на умовах фінансового лізингу

Кошти державного бюджету, що спрямовуються у 2003-2010 роках на заходи, пов'язані із закупівлею техніки і обладнання для агропромислового комплексу на умовах фінансового лізингу, та кредити, надані сільськогосподарським товаровиробникам за умови часткової компенсації за рахунок державного бюджету ставки по кредитах банків, спрямовуються виключно на закупівлю вітчизняної техніки і обладнання для агропромислового комплексу.

Стаття 15. Основні заходи по удосконаленню ринку вітчизняної техніки і обладнання для агропромислового комплексу та механізму забезпечення нею сільськогосподарських товаровиробників і підприємств харчової та переробної промисловості

1. Кабінетом Міністрів України визначаються основні напрями подальшого формування та розвитку ринку вітчизняної техніки і обладнання для агропромислового комплексу та вдосконалення системи забезпечення нею сільськогосподарських товаровиробників і підприємств харчової та переробної промисловості.

2. Уповноважений орган, який впроваджує державну політику

пріоритетного розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу, створює систему моніторингу, аналізу та прогнозування кон'юнктури ринку техніки і обладнання для агропромислового комплексу.

3. Місцеві органи виконавчої влади надають підтримку уповноваженому органу, який впроваджує державну політику пріоритетного розвитку вітчизняного машинобудування для агропромислового комплексу, щодо формування інфраструктури ринку техніки і обладнання для агропромислового комплексу, її технічного обслуговування і ремонту.

Стаття 16. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність з цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ, 7 лютого 2002 року
N 3023-III

Публікації документа

- **Голос України** від 15.03.2002 — № 49
- **Офіційний вісник України** від 22.03.2002 — 2002 р., № 10, стор. 72, стаття 443, код акту 21791/2002
- **Урядовий кур'єр** від 03.04.2002 — № 63
- **Відомості Верховної Ради України** від 14.06.2002 — 2002 р., № 24, стаття 167